

CHILDREN'S CARE OEKRAÏNE

Nieuwsbrief

Oktober 2017
Jaargang 5 nr.5

Hallo allemaal,

Waar ik de vorige nieuwsbrief nog tussen de zonnebloemen stond en genoot van de warme zomers hier in Oekraïne, is nu echt de herfst begonnen. Het regent vaker en het wordt koud. Maar tegelijkertijd is het ook een mooie tijd van het jaar, alles krijgt zulke mooie herfstkleuren en ook daar kan ik volop van genieten.

Alweer verhuisd

Nog niet zolang geleden vertelde ik jullie dat ik verhuisd was naar een nieuw huis. Ik had het erg naar mijn zin daar en genoot van mijn eigen plekje. Maar in september, toen ik in Nederland was, kreeg ik een telefoontje van de huisbaas met de mededeling dat ik het huis uit moest. Dit was natuurlijk niet leuk, ik woonde er nog geen half jaar en nu moest ik weer alles inpakken en op zoek gaan naar een nieuw huis. Ik zat er best wel over in waar ik nu naar toe zou moeten, er zijn namelijk niet zoveel huizen te huur. Op 9 september vloog ik terug naar Oekraïne en nog geen week later, op 14 september, woonde ik al in mijn nieuwe huis. Ik ben God dankbaar dat Hij zo snel heeft voorzien in nieuwe woonruimte. Ik woon nu in een klein, gezellig straatje. Naast een aantal zigeunergezinnen met wat oude onopgeruimde huisjes wonen er veel verschillende mensen, rijk en arm. Als je de poort inkomt, kom je in een grote tuin met twee gedeelten. In het eerste gedeelte staat een oud schuurtje en een buiten wc en het tweede gedeelte staat vol fruitbomen, heerlijk straks als het weer zomer wordt. Het huis zelf heeft drie kamers, een keuken en een badkamer en gelukkig voel ik me er al weer helemaal thuis.

Visum

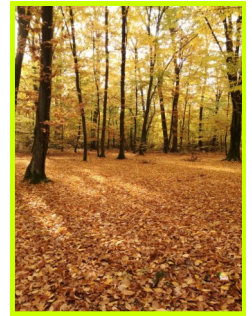
De laatste maanden zijn we ook druk bezig geweest met de aanvraag van het visum waar ik over vertelde in mijn vorige nieuwsbrief. Nadat we uiteindelijk alle officiële papieren hier in Oekraïne hebben kunnen krijgen (dit is nogal een gedoe, vooral ook om de juiste papieren aan te vragen), heb ik in Nederland bij de Oekraïense ambassade mijn 'drie maanden visum' kunnen krijgen. Maar toen was het nog niet klaar. Hier in Oekraïne moesten we weer meerdere papieren van de kerk en instanties hebben om uiteindelijk ons jaarvisum te kunnen aanvragen. Helaas hebben we door een verkeerd drie maanden visum nog wat vertragting gehad, maar met wat telefoontjes en mailtjes met de Oekraïense ambassade in Nederland werd dit visum uiteindelijk toch geaccepteerd en deze week hopen we ons jaarvisum op te kunnen halen. Eindelijk, na 4½ jaar in Oekraïne heb ik een visum.

In het ziekenhuis

In het ziekenhuis hebben we op dit moment zes kinderen.

Ik mag zorgen voor twee mooie mannetjes: **Boaz** van 1½ maand en **Ellemier** van nog geen maand oud. Boaz is een superknap mannetje met een beetje rossig haar en blauwe ogen. Hij is veel wakker en huilt best veel. In het begin had hij veel last van krampjes maar hij huilt nu vooral omdat hij honger heeft. Elke dag weer proberen we bij de zusters aan te geven dat de baby's meer melk nodig hebben en dat niet elk kind even veel drinkt. Maar regels zijn regels en elke baby krijgt dan ook 100-120ml, daar moeten ze het mee doen. Het is erg frustrerend want op deze manier huilt een kind de hele tijd. Wanneer het dan weer tijd is om te drinken zijn ze te moe, daardoor blijf je in een cirkeltje ronddraaien en krijgen de kinderen steeds te weinig te drinken.

Toen Boaz net geboren was, kwam hij bij ons op de zaal zonder naam, toen heb ik hem de naam Boaz gegeven. Boaz betekent 'in Hem is kracht' en dit is iets wat hij zeker nodig heeft; de kracht om te vechten voor zijn leven in een land waar niet veel mensen dat voor hem zullen doen. Boaz is de jongste van vijf kinderen. Zijn moeder is ziek (ik weet niet precies wat ze heeft) en woont samen met de andere kinderen bij oma in huis. Oma wil niet nog een kind in huis en daarom is Boaz achter gelaten. Wat er nu verder met Boaz gaat gebeuren is voor mij nog onduidelijk maar tot die tijd ben ik blij dat ik voor hem mag zorgen.

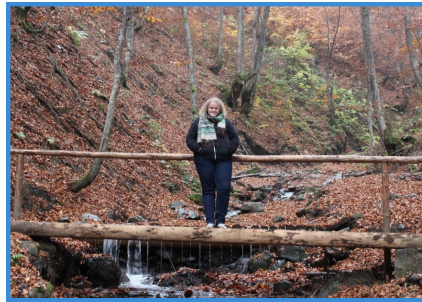
Het bemoedigt Jorien enorm om post uit Nederland te krijgen. LET OPI! De post moet nu naar een ander adres:

Ukraine 90202
Zakarpatskaja oblast
Beregovo/Beregszasz
B. Chemlnytskoho 10/3
Jorien de Ruiter

CHILDREN'S CARE OEKRAÏNE

Nieuwsbrief

Oktober 2017
Jaargang 5 nr.5

Ellemier is een klein mannetje van 2½ kilo. Hij slaapt nog veel maar langzaam gaan zijn oogjes wat vaker open. Ook hij is thuis het vijfde kindje en daardoor bij ons achtergelaten. Zijn oma is hem één keer komen opzoeken, verder weten we eigenlijk nog niks van zijn thuissituatie. Het blijft raar dat er voor deze mannetjes geen thuis is. Ondanks dat ze niet ziek zijn, moeten zij hun leventjes in het ziekenhuis beginnen, waar ze nooit volledig de liefde en aandacht zullen krijgen die ze zo hard nodig hebben. Maar ik ben blij dat ik ze toch een stukje liefde en aandacht mag geven. Ik geniet van deze mooie mannetjes.

Werken in Vinogradiv

Voor ik in Beregowo aan het werk ging, werkte ik acht maanden lang in het ziekenhuis in Vinogradiv, zo'n 40 kilometer hier vandaan. Helaas hadden we toen te weinig lange termijn werkers in Oekraïne en moesten we daar de dagelijkse verzorging stoppen. Alleen vakantiegroepen gingen daar nog naartoe om een aantal weken liefde en zorg te geven aan de kinderen. De komende twee maanden willen we ook in Vinogradiv weer van start gaan om liefde en aandacht te geven aan de kinderen. We zullen onze tijd moeten verdelen over twee ziekenhuizen, dus we gaan kijken wat haalbaar is. We zijn benieuwd wat de toekomst zal brengen. Natuurlijk zou het mooi zijn dat we ook daar weer volledig aan de slag kunnen gaan maar daar zijn meer werkers voor nodig. Wel willen we er ook in dit ziekenhuis voor zorgen dat er 24 uur per dag, 7 dagen per week luiers zijn. We hopen dat we hier voldoende financiële middelen voor blijven ontvangen.

Werken in de opslag

Naast het werk in het ziekenhuis zijn we ook in de opslag te vinden. Hier zijn we de laatste weken weer druk bezig geweest met het uitzoeken van al de dozen met goederen die we uit Nederland mochten ontvangen. We zijn ook erg blij met de enorme hoeveelheden kleding, luiers en verzorgingsproducten die we hebben ontvangen.

Bezoek van mijn TFC

Afgelopen maand heb ik genoten van de dames van mijn ThuisFrontCommissie die mij een weekendje kwamen opzoeken. Het was een bemoedigende tijd waarin we elkaar op een andere manier hebben leren kennen, waardoor we nog beter samen ons kunnen inzetten voor het werk hier in Oekraïne.

Groetjes van Jorien

jorienderuiter@hotmail.com
www.childrencareoekraïne.nl
IBAN – NL64 RABO 0148 8373 52
t.n.v. CG De Wingerd
o.v.v. Children's Care Oekraïne

Met een vakantiegroep

Bidden & Danken

Bidden:

Voor de kinderen en het ziekenhuis

Voor de dokters en zusters, dat ze steeds meer liefde mogen gaan krijgen voor deze kinderen

Voor het werk in Vinogradiv en dat we daar in de winterperiode veilig naartoe kunnen rijden

Danken:

Dat we het visum konden aanvragen

Dat we dit werk nog steeds mogen doen en ook langzamerhand wat meer kunnen doen

Als je wilt reageren op deze nieuwsbrief klik [HIER](#).